

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Ulíka a přísedících Jarmily Holušové a Davida Ondrejковиče v hlavním líčení konaném dne 16. 1. 2019 v Praze takto:

obžalované

[redacted]

narozena [redacted], trvale bytem [redacted], toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Ruzyně,

a

společnost [redacted]

IČ: [redacted], se sídlem [redacted]

jsou vinny,

že

I. obžalovaná [redacted] jako jediná jednatelka společnosti [redacted] IČ: [redacted], s úmyslem za dodané zboží nezaplatit, neboť si byla vědoma toho, že vzhledem ke špatné ekonomické situaci společnosti [redacted] s.r.o. nemá a nebude mít dostatek finančních prostředků na úhradu odebraného zboží a tuto situaci dodavatelům zamlčela,

1. dne 10. 10. 2014 uzavřela kupní smlouvu č. 45/2014, na základě které odebrala od [redacted] IČ: [redacted] bytem [redacted] okres Praha-východ dne 13. 10. 2014 celkem 56,74 tun řepky olejky v dohodnuté ceně 8 900 Kč/t plus doprava 120 Kč/t, kdy konečná

fakturovaná částka činila 588.564,- Kč, na tuto částku byla vystavena společnosti [redacted], s.r.o. faktura č. 66/2014 se splatností do 20. 10. 2014, uvedenou řepku na základě kupní smlouvy č. 60/14/ŘP ze dne 24. 7. 2014, prodala společnosti BIOENERGO-KOMPLEX, s.r.o. se sídlem Kolín, která dne 30. 7. 2014 uhradila částku 288 753 Kč a dne 4. 8. 2014 finanční částku 288 949 Kč a 317 689 Kč, společnosti RH Unit, s. r. o, která tyto prostředky předala obžalované, ta však tyto finanční prostředky použila k nezjištěným účelům a dne 19. 11. 2014 uhradila [redacted] pouze částku ve výši 105.210,- Kč, a svým jednáním tak způsobila škodu [redacted] ve výši 483 354 Kč,

2. dne 15. 9. 2014 uzavřela se společností Zemědělská společnost Zalužany a.s., IČ: 00108529, se sídlem Zalužany 97, kupní smlouvu č. 42/2014, na základě které dne 22. 9. 2014 odebrala celkem 97,34 t žita, v ceně 3 950 Kč/t, kdy ji dne 24. 9. 2014 společnost Zemědělská společnost Zalužany a.s. vystavila fakturu č. 4059000137, přičemž do současné doby fakturu se splatností do 8. 10. 2014 neuhradila, a svým jednáním tak způsobila škodu ve výši 442.167 Kč Zemědělské společnosti Zalužany a.s.,

svým jednáním tak způsobila škodu v celkové výši 925 521 Kč,

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

II. obžalovaná společnost [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] na základě jednání jejího jediného jednatele, obžalované [redacted], s úmyslem za odebrané zboží nezaplatit, neboť si byla vědoma, že vzhledem ke svojí špatné finanční situaci nemá a nebude mít dostatek finančních prostředků na úhradu odebraného zboží a tuto situaci dodavatelům zamlčela,

1. dne 10. 10. 2014 uzavřela kupní smlouvu č. 45/2014, na základě které odebrala od [redacted] [redacted], IČ: [redacted] bytem [redacted] okres Praha-východ dne 13. 10. 2014 celkem 56,74 tun řepky olejky v dohodnuté ceně 8 900 Kč/t plus doprava 120 Kč/t, kdy konečná fakturovaná částka činila 588.564,- Kč, na tuto částku byla vystavena společností [redacted], s.r.o. faktura č. 66/2014 se splatností do 20. 10. 2014, uvedenou řepku na základě kupní smlouvy č. 60/14/ŘP ze dne 24. 7. 2014, prodala společnosti BIOENERGO-KOMPLEX, s.r.o. se sídlem Kolín, která dne 30. 7. 2014 uhradila částku 288 753 Kč a dne 4. 8. 2014 finanční částku 288 949 Kč a 317 689 Kč, společnosti RH Unit, s. r. o, která tyto prostředky předala obžalované, ta však tyto finanční prostředky použila k nezjištěným účelům a dne 19. 11. 2014 uhradila [redacted] pouze částku ve výši 105.210,- Kč, a svým jednáním tak způsobila škodu [redacted] ve výši 483 354 Kč,

2. dne 15. 9. 2014 uzavřela se společností Zemědělská společnost Zalužany a.s., IČ: 00108529, se sídlem Zalužany 97, kupní smlouvu č. 42/2014, na základě které dne 22. 9. 2014 odebrala celkem 97,34 t žita, v ceně 3 950 Kč/t, kdy ji dne 24. 9. 2014 společnost Zemědělská společnost Zalužany a.s. vystavila fakturu č. 4059000137, přičemž do současné doby fakturu se splatností do 8. 10. 2014 neuhradila, a svým jednáním tak způsobila škodu ve výši 442.167 Kč Zemědělské společnosti Zalužany a.s.,

svým jednáním tak způsobila škodu v celkové výši 925 521 Kč,

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž spáchaly

obžalovaná [redacted]
zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku,

obžalovaná společnost [redacted]
zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku,

za což se odsuzují

obžalovaná [redacted]
za tento trestný čin a za sbíhající se trestné činy zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, z nichž byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 9. 8. 2017 sp. zn. 4 T 209/2014 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 6. 2018 sp. zn. 5 To 577/2017, a dále za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, z něhož bylo uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 9. 10. 2018 sp. zn. 11 T 76/2016, podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **38 měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 věty druhé trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudků Okresního soudu v Chomutově ze dne 9. 8. 2017 sp. zn. 4 T 209/2014 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 6. 2018 sp. zn. 5 To 577/2017, a výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 9. 10. 2018 sp. zn. 11 T 76/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted] a Zemědělská společnost Zalužany, a. s., odkazují se svými uplatněnými nároky na náhradu škody vůči obžalované [redacted] na řízení ve věcech občanskoprávních,

obžalovaná společnost [redacted]
podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku ve spojení s § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu obchodování s komoditami, a to na dobu 10 let.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted] a Zemědělská společnost Zalužany, a. s., odkazují se svými uplatněnými nároky na náhradu škody vůči obžalované společnosti [redacted], na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po vyhlášení rozsudku se státní zástupce, obžalovaná [REDAKCE] (i za osoby oprávněné) a opatrovník společnosti [REDAKCE] s.r.o., vzdali práva na odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Pokud jde o zdůvodnění rozhodnutí o náhradě škody, soud oba poškozené ve vztahu k oběma obžalovaným odkázal podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve vztahu k obžalované [REDAKCE] bylo důvodem nadále probíhající insolvenční řízení, kdy je obžalovaná v oddlužení a nebyl zajištěn žádný její majetek, což brání případnému přiznání nároku na náhradu škody podle § 228 odst. 1 trestního řádu (k tomu viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2016 sp. zn. 5 Tdo 181/2016, odst. 45–50, nebo ze dne 4. 11. 2015 sp. zn. 5 Tdo 1308/2015). Ve vztahu k obžalované právnické osobě byla důvodem skutečnost, že o těchto nárocích bylo rozhodnuto již v občanskoprávním řízení (viz například čl. 15 ve vztahu k nároku [REDAKCE] nebo čl. 317 ve vztahu k poškozené společnosti a výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] v hlavním líčení 6. 9. 2017, kde oba hovoří o neúspěšných exekucích na tyto částky), což dle § 44 odst. 3 brání vůbec v nárokování si této částky v trestním řízení; částka uplatněná nad zjištěnou škodu společností Zemědělské společnosti Zalužany, a. s., se pak navíc týkala nákladů zmíněného civilního řízení, o nichž bylo také rozhodnuto, a přesahovala zjištěnou škodu v trestním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání nemůže podat ten, kdo se práva na odvolání vzdal. Odvolání se podává u Okresního soudu Praha-východ a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Obžalovaný může podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. V jeho prospěch může podat odvolání též příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh; pokud je obžalovaný omezen ve svéprávnosti též opatrovník. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Odvolání musí být odůvodněno ve lhůtě osmi dnů od doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo jemu předcházejícímu řízení vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 16. ledna 2019

Karel Ulík, v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu Praha – východ JUDr. Jiří Wažík vydal dne 29.12.2017 v Praze podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

obvinění

[redacted]

roz. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], jednatelka
[redacted]

[redacted]

nar. [redacted], trvale bytem [redacted], bez zaměstnání

[redacted],

IČ: [redacted], se sídlem [redacted]

jsou vinni, že

I. obvinění [redacted] v době od prosince 2012 do prosince 2016 v obci [redacted] okres Praha-východ, společně jako jednatelé spol. [redacted]

1) za zdaňovací období 2013 až 2016 neodváděli řádně za zaměstnance společnosti daň z příjmů fyzických osob, ačkoliv zaměstnancům strhávali platby ve stanovené výši z hrubé mzdy, čímž způsobili České republice – Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Praha-východ, škodu ve výši 49.031,- Kč;

a dále neprováděli odvody zdravotního a sociálního pojištění zaměstnanců, ačkoli dávky za

zdravotní pojištění a sociální zabezpečení zaměstnanců a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti z mezd zaměstnanců sráželi, čímž způsobili:

- 2) za období od února 2014 do prosince 2016 Okresní správě sociálního zabezpečení Praha-východ škodu ve výši 71.997,- Kč,
- 3) za období od prosince 2012 do srpna 2016 Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518 škodu ve výši 47.663,- Kč,
- 4) za období od prosince 2012 do prosince 2016 Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČ 47114321 škodu ve výši 27.131,- Kč,
- 5) za období od ledna 2013 do září 2014 České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, škodu ve výši 16.527,- Kč,

tedy

společným jednáním ve větším rozsahu nesplnili jako zaměstnavatelé svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

II. obviněná [redacted] v době od prosince 2012 do prosince 2016 v obci [redacted] okres Praha-východ, jednáním jednatelů [redacted]

1) za zdaňovací období 2013 až 2016 neodváděla řádně za zaměstnance společnosti daň z příjmů fyzických osob, ačkoliv zaměstnancům strhávala platby ve stanovené výši z hrubé mzdy, čímž způsobila České republice – Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Praha-východ, škodu ve výši 49.031,- Kč;

a dále neprováděla odvody zdravotního a sociálního pojištění zaměstnanců, ačkoli dávky za zdravotní pojištění a sociální zabezpečení zaměstnanců a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti z mezd zaměstnanců srážela, čímž způsobila:

- 2) za období od února 2014 do prosince 2016 Okresní správě sociálního zabezpečení Praha-východ škodu ve výši 71.997,- Kč,
- 3) za období od prosince 2012 do srpna 2016 Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518 škodu ve výši 47.663,- Kč,
- 4) za období od prosince 2012 do prosince 2016 Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČ 47114321 škodu ve výši 27.131,- Kč,
- 5) za období od ledna 2013 do září 2014 České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, škodu ve výši 16.527,- Kč,

a jednání obviněných [redacted] lze společnosti přičítat, neboť jednali v jejím zájmu a v rámci její činnosti,

t e d y

ve větším rozsahu nesplnila jako zaměstnavatel svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

č í m ž s p á c h a l i

ad I. obvinění [redacted] jako spolupachatelé podle § 23 tr. zákoníku pokračující přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr. zákoníku,

ad II. obviněná [redacted] jednáním jednatelů [redacted] které jí lze přičíst dle § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, pokračující přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obvinění [redacted] podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1; § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **3 (tři) let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obviněným ukládá, aby v průběhu zkušební doby dle svých sil **nahradili škodu**, kterou trestným činem způsobili.

obviněná [redacted] podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku ve smyslu § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. d) tr. řádu **trest zákazu činnosti na dobu 3 (tři) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškození ČR–Finanční úřad pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Praha-východ**, se sídlem Thámova 27, 180 00 Praha 8; **Okresní správa sociálního zabezpečení Praha – východ**, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9; **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČ 47114321**, se sídlem Roškotova 1225/1, Praha 4 – Braník a **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ 47672234**, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava – Vítkovice, odkazují se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze **do osmi dnů** od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právními kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.

Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Praze dne 29. prosince 2017

JUDr. Jiří Wažik, v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem v hlavním líčení konaném dne 18. 12. 2019 v Praze takto:

obžalovaná

[REDACTED]

IČ: [REDACTED] e sídlem [REDACTED]

je vinna, že

jednáním jejích jednatelů [REDACTED], kteří od 1. 1. 2013 do 7. 2. 2019 nezajistili řádné vedení účetnictví společnosti, ačkoliv si byli vědomi skutečnosti, že společnost podle § 9 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném v uvedeném období, má povinnost vést účetnictví v plném rozsahu, za což byli jednatelé pravomocně odsouzeni trestním příkazem Okresního soudu Praha-východ ze dne 25. 7. 2019 č. j. 2 T 128/2019 - 459, čímž mj. obviněná společnost [REDACTED] znemožnila Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Říčanech, zjistit skutečný stav hospodaření a majetku a tím vyměřit daň z příjmů,

tedy

nevedla účetní knihy, ač k tomu byla podle zákona povinna, a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně,

čímž spáchala

jednáním jejích jednatelů [REDACTED] které jí lze přičíst dle § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, přečin zkrreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 16 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ke **zrušení právnické osoby**.

Odůvodnění:

1. Soud na základě provedení dokazování dospěl ke skutkovým závěrům, které jsou uvedeny výše ve výroku rozsudku.
2. Jak vyplynulo z výpovědí svědků i úplného výpisu z obchodního rejstříku, obžalovaná právnická osoba byla zapsána do rejstříku 8. září 2008. Ve společnosti figurují jako společníci od počátku do současnosti [redacted] jako jednatelé byli zapsáni paní [redacted] (od 2008 do současnosti), pan [redacted] (od 2011 do 2016) a pan [redacted] (od 2011 do současnosti). Jako způsob jednání pak byl každý jednatel oprávněn jednat ve všech věcech samostatně.
3. Všichni tři svědci potvrdili, že obžaloba ve vztahu k nim se zakládá na pravdě, společnost v předmětnou dobu nevedla vůbec žádné účetnictví, nedohodli se, kdo konkrétně z nich bude mít účetnictví na starosti. Přitom jakožto společnost s ručením omezením byla obžalovaná povinna vést účetnictví, jak vyplývá z § 2 a § 9 zákona o účetnictví. Navíc bylo v řízení prokázáno, že v předmětné době vyvíjela podnikatelskou činnost (viz provedené faktury). Ostatně všichni tři svědci byli za uvedené jednání pravomocně odsouzeni trestním příkazem Okresního soudu Praha-východ ze dne 25. 7. 2019 č. j. 2 T 128/2019-459.
4. Právnická osoba si proti uvedenému trestnímu příkazu podala odpor. Obžalovaná prostřednictvím svého opatrovníka nezpochybňovala skutkový základ, tj. že účetnictví nebylo vedeno, ale namítala, že nebylo prokázáno, že by nevyvinila potřebné úsilí k zabránění popsané trestní činnosti, a tedy by měla být vyviněna podle § 8 odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob.
5. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob platí, že trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat.
6. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob platí, že právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c).
7. Podle § 8 odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob platí, že právnická osoba se trestní odpovědnosti podle odstavců 1 až 4 zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odstavci 1 zabránila.
8. Ve věci není pochyb o tom, že jednání statutárních orgánů obžalované je přičitatelné obžalované na základě § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti

právnických osob.

9. Pokud jde o zproštění odpovědnosti podle § 8 odst. 5 trestního zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, jak vyplývá například z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2019 sp. zn. 7 Tdo 110/2019, k vyvinění právnícké osoby „*dochází v případě, jestliže i přes vynaložení veškeré snahy, které bylo možné na právnícké osobě spravedlivě požadovat, aby zabránila spáchání protiprávního činu, k takovému činu došlo, a tedy jednání některé z osob uvedených v § 8 odst. 1 t. o. p. o. bylo určitým excesem, a nejeví se proto jako spravedlivé takové jednání právnícké osobě přičíst (srov. § 8 odst. 2 t. o. p. o.). Opatření právnícké osoby sloužící k předcházení spáchání protiprávního činu bude sestávat primárně z dodržování všech zákonů a dalších předpisů, které je tato právnícká osoba povinna dodržovat, a vnitřních předpisů, které právnícká osoba přijala a jež jsou pro osoby v řídicím, kontrolním nebo vedoucím postavení závazné a zaměstnanci jsou povinni se jimi při plnění pracovních úkolů řídit. Právnícké osoby se specifickým okruhem činnosti (např. bankovníctví či pojišťovnictví) mají minimální standardy těchto povinností stanoveny zákonem. V případě ostatních právnických osob je na jejich posouzení, jestli a jaké vnitřní předpisy vydá, aby dostála uvedeného účelu (viz Šámal, P., Dědič, J., Grůna, T., Púry, F., Říba, J. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 2. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, s. 158). K závěru o splnění podmínek pro exkulpací podle § 8 odst. 5 t. o. p. o. však nestačí prosté přijetí vnitřních předpisů nebo jiných opatření. Důležité je především zajištění dodržování těchto opatření, kontrola jejich plnění a případná detekce jejich porušení a následná adekvátní reakce“.*
10. V tomto případě bylo zjištěno, že společnost neučinila vůbec žádné kroky k tomu, aby předešla páchání trestné činnosti. Nepřijala za tímto krokem žádná vnitřní opatření, což ani od společnosti této velikosti, není očekávatelné, nicméně nutno podotknout, že v rámci společnosti nebylo ani neformálně dohodnuto, kdo z jednatelů bude mít na starosti účetnictví a dále lze připomenout více než šestiletou dobu, po kterou společnost nevedla vůbec žádné účetnictví, což v rámci společnosti nebylo jakkoliv vnitřně řešeno. Za těchto okolností dle soudu není aplikace § 8 odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob na místě a jednání odsouzených jednatelů a společníků je přičitatelné obžalované právnícké osobě, která za něj odpovídá podle výše citovaných ustanovení.
11. Pokud jde o trest, soud akceptoval návrh státní zástupkyně na zrušení právnícké osoby a uložil tedy jiný trest oproti původně ukládanému peněžitému trestu z trestního příkazu. Soud k tomu přistoupil zejména s přihlédnutím ke zjištění vycházejícího z výsledku zmíněných svědků, kteří potvrdili, že společnost již delší dobu nevyvíjí vůbec žádnou činnost a připustili, že by byli v podstatě rádi, aby společnost již neexistovala. Navíc bylo z jejich výsledku zjištěno, že původně ukládaný peněžitý trest by byl nedobytný, neboť společnost nedisponuje vůbec žádným majetkem. Konečně soud přihlédl k délce, po kterou byla trestná činnost páchána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Okresního soudu Praha-východ a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Obžalovaný může podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. V jeho prospěch může podat odvolání též příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh; pokud je obžalovaný omezen ve svéprávnosti též opatrovník. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pro nesprávnost výroku o

náhradě škody, nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Odvolání musí být odůvodněno ve lhůtě osmi dnů od doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo jemu předcházejícímu řízení vytkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 18. prosince 2019

Karel Ulík
samosoudce